

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ
ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Ο Υπουργός Ανάπτυξης κ. Χρήστος Φώλιας, εκπροσώπησε τον Πρωθυπουργό **κ. Κώστα Καραμανλή** και την Κυβέρνηση στην εκδήλωση των «Ελεύθερων Πολιορκημένων της 10^{ης} Απριλίου 1826» στο Μεσολόγγι, παρουσία του Προέδρου της Δημοκρατίας **κ. Κάρολου Παπούλια**.

Ο κ. Φώλιας, κατά την εορταστική εκδήλωση, απηύθυνε χαιρετισμό:

«Εξοχότατε Κύριε πρόεδρε της Ελληνικής Δημοκρατίας,
Κύριοι Συνάδελφοι Βουλευτές,
Αξιότιμοι Εκπρόσωποι των Τοπικών Αρχών,
Κυρίες και κύριοι,

Είναι μεγάλη τιμή για μένα να βρίσκομαι σε αυτό το σπουδαίο και συνάμα μαρτυρικό τόπο. Να βρίσκομαι στην Ιερά Πόλη του Μεσολογγίου. Στην πόλη των 5 πρωθυπουργών, στην πόλη του Χαριλάου Τρικούπη, στην πόλη των Ποιητών, στην πόλη του Παλαμά. Σε αυτήν την πόλη των ελεύθερων πολιτών, στην πόλη του Πολιτισμού, στην πόλη των αγώνων και της θυσίας.

Ιερό χρέος μας ενώνει και είμαστε σήμερα όλοι εδώ. Ιερό χρέος να γυρίσουμε το χρόνο πίσω και με τα μάτια της ψυχής μας να ξαναδούμε το πάθος και τον ενθουσιασμό των περήφανων και ανυπότακτων αγωνιστών, που θυσιάστηκαν για τα ιδανικά της ελευθερίας και της αξιοπρέπειας.

Και επιτρέψτε μου να σημειώσω πόσο περήφανος νιώθω καθώς ανάμεσά τους βρίσκονταν εκατόν είκοσι συμπατριώτες μου Σαμαριναίοι μαχητές, οι οποίοι προσέφεραν ολόψυχα τις δυνάμεις τους όταν το 1826 ήρθαν στο Μεσολόγγι, με αρχηγό τον καπετάνιο του Σαμαρινιώτικου λόχου, Μίχο Φλώρο. Από αυτούς, κατά την

ιστορική έξοδο, διεσώθησαν μόνο οι τριάντα τρεις, ενώ οι υπόλοιποι, ανάμεσα στους οποίους και ο αρχηγός Φλώρος, έπεσαν ηρωικά. Η δημοτική μας παράδοση, εξύμνησε τη θυσία τους με το γνωστό σε όλους μας τραγούδι «Τα Παιδιά της Σαμαρίνας». Μέσα από το στόμα του λαού μας οι Σαμαριναίοι αγωνιστές κατέκτησαν την αθανασία και αποτελούν διαχρονικό ορόσημο προσφοράς κι αγώνα.

Το Μεσολόγγι θα είναι για πάντα ένας φωτεινός φάρος του ιερού δικαιώματος της ελευθερίας και της ανθρώπινης αξιοπρέπειας. Γι' αυτό και η επέτειος της ηρωικής Εξόδου ήταν, είναι και θα είναι φορτισμένη με τη συγκίνηση που αναβλύζει από την ανάμνηση ενός ένδοξου, ηρωικού παρελθόντος. Παρελθόντος που δεν πρόκειται να λείψει από τις σκέψεις μας όσα χρόνια και να περάσουν. Καθετί που ξεχνιέται, χάνεται, σβήνει. Υπάρχουν όμως ιστορικά ορόσημα τόσο φωτεινά, τόσο ζωντανά που νικούν το χρόνο και περνούν στην αιωνιότητα. Νικούν τη λήθη και μένουν όλο λάμψη και μεγαλείο. Μαρτυρούν μέσα στην ιστορική διαχρονία την τόλμη και την υπερηφάνεια που κρύβει μέσα της η Ελληνική ψυχή.

Τέτοια ορόσημα έχει να επιδείξει η ιστορία του δικού μας έθνους. Τα χώματα του Μαραθώνα και τα νερά της Σαλαμίνας, οι Θερμοπύλες, το Μεσολλόγι, η Αλαμάνα, η Πίνδος θα είναι παντοτινά σύμβολα του χρέους προς την πατρίδα.

Η άσβηστη, η ακοίμητη φλόγα της λευτεριάς, που καίει μέσα στην Ελληνική ψυχή, δίνει πάντα το θάρρος, τη δύναμη και την τόλμη στους απλούς Έλληνες να μεταμορφώνονται σε ήρωες με ατσαλένια θέληση.

Είναι το πεπρωμένο μας ν' αντιμετωπίζουμε εχθρούς της ελευθερίας και να δημιουργούμε εποποιίες. Αυτή είναι η εθνική μας ταυτότητα, αυτή είναι η ιστορία μας. Αγώνες, θυσίες, ολοκαυτώματα, δάφνες, ήρωες. Αγώνας και πάλι αγώνας για ελευθερία, δικαιοσύνη, αξιοπρέπεια.

Έτσι συνέβη και τότε. Εδώ, σε τούτη την ιερή γη. Η θυσία του Μεσολογγίου που επί δώδεκα ολόκληρους μήνες αντιστάθηκε σθεναρά και κατέληξε στην ηρωική έξοδο αφυπνίζει συνειδήσεις και βρίσκεται στο επίκεντρο των φιλελεύθερων ιδεών της εποχής.

Ο Διονύσιος Σολωμός θα εμπνευστεί τους «Ελεύθερους Πολιορκημένους» και οι εξαιρετικοί στίχοι του εθνικού μας ποιητή συγκλονίζουν και προσδιορίζουν τις υπέρτατες έννοιες του χρέους της δύναμης του καθήκοντος, της θυσίας.

Όλοι γνωρίζουμε τι έγραψε ο Γκαίτε, ο Βίκτωρ Ουγκώ, τι ζωγράφησε ο Ντελακρουά και ο Ντελανσάκ βλέποντας τους Έλληνες να υπερασπίζονται όλες τις προγονικές τους αξίες. Να δίνουν μια άνιση και απεγνωσμένη μάχη για να μην σιγήσει το ελληνικό

πνεύμα. Κι έτσι κατάφεραν να δείξουν στην ανθρωπότητα ότι η υπεροχή δεν ανήκει στο πλήθος, δεν ανήκει στα όπλα. Ανήκει σε αυτούς που ξέρουν να αψηφούν το θάνατο και τους κινδύνους για να υπερασπιστούν υψηλά ιδανικά και διαχρονικές αξίες.

Και δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι τα σύμβολα, τα ιδανικά και οι αξίες μας ενώνουν, συναποτελούν την κοινή συνισταμένη των πεποιθήσεων και των ιδεών της σύγχρονης Ελλάδας.

Το μήνυμα της Εξόδου του Μεσολογγίου υπογραμμίζει την αξία του συνόλου, της συλλογικής δράσης, σε αντίθεση με τον ωχαδερφισμό, την ευκολία και την εγωπάθεια, που δυστυχώς στις μέρες μας έχουν σχεδόν θεοποιηθεί.

Για αυτό και το μήνυμα της σημερινής μέρας είναι η ενότητα, η ομοψυχία, το «εμείς» που έλεγε και ξανάλεγε ο στρατηγός Μακρυγιάννης. Κι αυτό το «εμείς» πρέπει να το περιφρουρήσουμε και να το θωρακίσουμε.

Σήμερα μιλάμε με όρους παγκοσμιότητας. Αλλά για να σηματοδοτεί η παγκοσμιότητα μια ειλικρινή και ισότιμη συνεργασία των λαών χρειάζεται ισχυρούς λαούς και ισχυρές πεποιθήσεις. Χρειάζεται ισχυρή εθνική ταυτότητα. Και αυτή η ταυτότητα υπήρχε, υπάρχει και θα υπάρχει εν ονόματι της ιστορίας μας αλλά και του βαθύτερου ελληνικού «εμείς».

Και αυτό το «εμείς» πρέπει να το αποδεικνύουμε και στα μεγάλα και στα μικρά. Και με την ομοψυχία στη διεκδίκηση των εθνικών μας συμφερόντων αλλά και με την υπεύθυνη συμπεριφορά μας στην καθημερινότητά μας.

Η κοινωνία μας σήμερα αντιμετωπίζει τεράστιες προκλήσεις και απειλές. Η προστασία του περιβάλλοντος, η αειφόρος ανάπτυξη, η κοινωνική πρόνοια και η αλληλεγγύη προς τους ασθενέστερους, η αντιμετώπιση της μάστιγας των ναρκωτικών είναι μερικά μόνο από τα μείζονα κοινωνικά προβλήματα που απαιτούν συλλογικές δράσεις. Απαιτούν να ενώσουμε χέρια, ιδέες και δυνάμεις.

Σήμερα η ελευθερία και η δημοκρατία μπορεί να μην απειλούνται από τις ορδές κάποιου βάρβαρου κατακτητή. Υπάρχουν όμως απειλές περισσότερο αδιόρατες και πιο αθόρυβες. Για αυτό καλούμαστε κι εμείς όλοι, καθημερινά, να δώσουμε τους δικούς μας αγώνες ενάντια σε όλα όσα υποβαθμίζουν την ποιότητα της ζωής μας, την ποιότητα της δημοκρατίας μας, την ποιότητα των ανθρώπινων σχέσεων. Καλούμαστε να κάνουμε τη δική μας έξοδο από προβλήματα που ταλανίζουν την κοινωνία μας και

να χαράξουμε δρόμους προόδου για το μέλλον του τόπου και των επόμενων γενιών του.

Με αυτές τις λίγες σκέψεις, κλείνω ευλαβικά το γόναυ στη μνήμη της θυσίας του Μεσολογγίου και σας ευχαριστώ θερμά για την τιμητική πρόσκλησή σας.»